

[Christmas Møller.]

det Raad, Venstres Ordførere i Landstinget Hr. Hauch gav, og undladt at stemme, saa var disse Ændringsforslag blevet vedtaget med vore Stemmer.

Endelig har vi ikke kunnet medvirke til den samlede Politik, de andre Partier har ført i Spørgsmaalet om den tyske Landbrugstold og den Stilling, Landet skulde indtage deroverfor. Vi ser ogsaa i Spørgsmaalet om Toldvaabenhvillekonventionen, hvorledes de andre Partier vender sig mod de Betragtninger, som vi har anstillet. Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger om hele dette Spørgsmaal, saa meget mere som det er naturligt for det konservative Folkeparti at gøre et Par enkelte Bemærkninger om Traktatkommissionens Betænkning ved denne Lejlighed, som er den første egentlige, man har, efter at Traktatkommissionsbetænkningen er blevet afgivet.

Jeg vil gerne af dette meget omfattende Værk, hvis ca. 700 Sider jeg vel kan have Lov til at gaa ud fra, at ikke samtlige Medlemmer har læst, at fremhæve, nu da man staar i en helt ny handelspolitisk Situation, hvad Flertallet i Traktatkommissionen, et Flertal, der tæller Navne som Niels Frederiksen, Himmelstrup og Pinstrup, udtaler Pag. 85—86 i den egentlige Betænkning:

„Kommissionen mener saaledes hverken at kunne tilraade Overgang til et Dobbelttarif- eller til et General-Konventionaltarifsystem, men maa i Henhold til den foranstaaende Udvikling anbefale, at man fremdeles følger den hidtidige Hovedlinie i dansk Traktatpolitik, ihvorvel denne, som paavist, er behæftet med visse Ulemper.

Samtidig mener Kommissionen det paakrævet at fremhæve, at Danmark derved i fuldt Maal bevarer alle de af Toldautonomien følgende Fordele i Retning af Forhøjelse eller Nedsættelse af Toldsatser ogsaa i Forhandlingsøjemed ud fra en saglig og politisk Vurdering af Nødvendigheden eller Hensigtsmæssigheden af at anvende saadanne Midler i det paagældende Tilfælde.“

Altsaa, da denne Betænkning blev afgivet den 19. Februar 1930, for ikke 2 Maaneder siden, siger Kommissionens Flertal — ikke blot de Repræsentanter, som kunde antages at være konservativt prægede, men alle Medlemmerne af denne Kommission —, at man bevarer alle de af Toldautonomien følgende Fordele i Retning af Forhøjelse eller Nedsættelse af Toldsatser ogsaa i Forhandlingsøjemed. Jeg tror, man der-

efter kan have Lov til at fremhæve, at hvis vi, naar det ikke er nødvendigt, fordi det, hvis man endelig vil det, vil kunne naas i næste Rigsdagssamling, i Huj og Hast skulde gaa til at gennemføre denne Konvention, som bevirker, at man ikke kan føre den Politik, som alle i Kommissionen er gaaet ind for, vilde det være en overmaade stor Urimelighed.

Jeg vender mig derefter til de principielle Spørgsmaal, som har været fremme, og hvor Stillingen altsaa har været den, at det konservative Folkeparti i hele den Tid, Regeringen har eksisteret, klart og tydeligt har sagt til Regeringen, at vi vilde yde bestemt Modstand imod Regeringens Planer paa de paagældende Omraader. Jeg tror ogsaa, alle vil erkende, at det vil være rimeligt og naturligt, at der gives Regeringen klar og tydelig Besked om, hvordan Stillingen er, og det vil ogsaa være rimeligt og naturligt, at der fra alle Partiernes Side her i Salen ikke blot tales om, at der har været hemmelige Forhandlinger, som man ingen Besked vil give om, men at man virkelig faar Besked fra alle Partier, og ikke mindst fra Statsministeren, om, hvad man fra den Side kan gaa til.

Jeg skal da fremhæve en Række af de Spørgsmaal, som ikke det høje Landsting har standset, men som ligger her i Folketinget.

Vi vil med Hensyn til den Jordpolitik, der skal føres, yde samlet Modstand imod Ekspropriationsbestemmelsen, og vi har jo den Glæde at konstatere, at der er samlet oppositionel Modstand herimod. Jeg skal kun lige minde om, hvad vor Stilling er overfor Regeringens Fæsteprincip, men vil gerne have Lov til at stille et ganske bestemt Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det ærede Medlem sendte os den 14. Marts 1930 en Vedtagelse i de samvirkende danske Landboforeningers Bestyrelse, hvor det ærede Medlems Navn staar under som Mødets Leder, og hvor det ærede Medlem til Regering og Rigsdag — for at bruge en kendt Vending kan jeg vel sige til hver enkelt i den høje Rigsdag — siger følgende:

„Fæstevæsenet var i 300 Aar dansk Landbrugs Ulykke og vil blive det igen. Selvejserformen har her, som i andre Lande, været Grundlaget og Betingelsen for dansk Landbrugs Udvikling og Fremskridt.“

Og Vedtagelsen slutter saaledes:

„Mødet erkender Rigtigheden af Professor V. Falbe-Hansens Ord: Bondens fri Selvejer er et af Vilkaarene for Samfundets Velfærd.“